

Medlem ikke nærer nogen anden Opfattelse, men hvis han gjorde det, maatte jeg paa Udvalgets Vegne føle en inderlig Øyst til at afvise dette temmelig istolde Gaandtryk med Diogenes' bekendte Ord: Gaa dog lidt til Side, at Solen kan faa Lov til at skinne paa os.

Jeg skal derpaa gaa over til at omtale den Sag, som egentlig har faaet mig til at begære Ordet. Paa § 18 II. C. Vandbygningssvejenet 2. d. findes opført en lille Sum af 6,900 Kr. til Vedligeholdelse af Afstrækningen mellem Silkeborg og Randers. Jeg vil ikke i nogen Maade underkaste denne Bevilling nogen Kritik, men blot berøre et Forhold, som har været i høj Grad generende for en meget stor Del af Ejerne af Arealer oven for den saakaldte Frisen-vold Laksegaard, et Navn, som vil være ærede Medlemmer af dette Ting ret vel bekendt. Det er et Spørgsmaal, som er blevet i høj Grad aktuelt paa denne Egn, idet Laen ved jævnlige Oversvømmelser, forarsagede ved Højvande og stærke Regnskyl, ødelægger Lodsejernes Hø i store Mængder. I Februar Maaned indgik derfor 107 Lodsejere fra Velleb, Torup, Langaa og Drum Sogne med et Andragende til Indenrigsministeriet, hvori man klager over, at Laen paa en meget betydelig Strækning oven for Frisen-vold Laksegaard ved Regnskyl og Højvande gaar over sine Bredder og ødelægger Hø-høsten. Det fremhæves, at denne Kalamitet gentager sig meget hyppig og kan indtræde paa forskjellige Maader. Undertiden gaar Laen over sine Bredder før Slættiden og gør det da umuligt for en meget stor Del Lodsejere at kunne slætte. Til andre Tider gaar Laen over sine Bredder, efter at Høet er slættet, og enten bliver det saa ført bort af Vandet, eller det raadner op. Værst er det, naar det gaar, som det gif i 1894, da Floden gif ind i Høet, medens det stod stakket, saa at Beboerne mistede hele deres Høhøst. Jeg skal dog endnu tilføje, at det ogsaa kan ske, at Vandet gaar ind, efter at Høet er ført bort fra Engene, hvorved der forarsages Lodsejerne et ikke ubetydeligt Tab, idet de have baseret deres Besætninger paa, at de kunne jende Ungtvæget ned i Engene, naar Høet er borte. Det er f. Eks. sket i Aar, saa at Lodsejerne ikke have kunnet benytte Eftergræsningen. Ærede Medlemmer

ville kunne forstaa, at det er et i højeste Grad pinagtigt Forhold. For at belyse Tilstanden for Indenrigsministeriet have Beboerne foretaget en nøjagtig Taksation af den Skade, der skete blot for det enkelte Aar 1894, og maa jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det er aldeles ikke noget ekseptionelt, at Vandet saaledes gaar ind og forarsager Ødelæggelse, det er tværtimod meget hyppigt. Var det kun et ganske enestaaende Tilfælde, vilde jeg ikke have fremdraget det paa dette Sted, men jeg gentager, at det er meget hyppigt. For altsaa at belyse dette Forhold have Beboerne taks-eret den dem i 1894 tilføjede Skade saa samvittighedsfuldt som muligt og med Navns Underkrift attesteret Rigtigheden deraf. Tabet i 1894 udgjorde den ganske nette Sum af 16,330 Kr. 25 Ø., og afrunder man denne Sum til 16,000 Kr. og kapitaliserer den, bliver det en Kapital af 400,000 Kr. Ærede Medlemmer ville se, at det er et ikke ganske ubetydeligt Tal. Men nu er det saaledes, at man jo har Grund til at spørge om, hvad der er Aarsagen til dette Højvande. Der er desto værre lidt Uoverensstemmelse mellem Beboerne selv derude, som Aar efter Aar gaa og se paa dette Forhold, og de Folk, som fra et rent teknisk Standpunkt have undersøgt dette Forhold. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at Uoverensstemmelsen ikke er saa overordentlig stor. For at faa Klarhed i dette Spørgsmaal har jeg personlig henvendt mig til de Folk, som fra den tekniske Side have Kendskab til dette Forhold. Jeg har der henvendt mig til Overvandbygningsinspektøren og Fjordinspektøren, og de have begge to afgivet den Erklæring, at de ganske vist mente, at Frisen-vold Laksegaard ikke var uden Skyld i den Kalamitet, jeg her har paapeget, men at de dog nødvendig vilde tillægge den hele Skylden, idet navnlig Hr. Fjordinspektøren gjorde gældende, at der fra Frisen-vold Laksegaard ned mod Randers var et saa ubetydeligt Fald paa Laen, at den store Vandmasse, som den saakaldte Nørreaa fører ind i Gudenaen, ved stærke Regnskyl ikke hurtig nok kan slippe bort. Vandet i Gudenaen fra Fiskegaarden ned til Randers stiger altsaa, idet Broerne ved Randers ikke kunne tage den store Vandmasse, og derved forarsages atter den betydelige Stigning af Vandet paa